

JURNAL DE ȘTIINȚE.

ESE DE PATRU ORİ PE LUNĂ

Prețul abonamentului:

București. . . . 64 lei pe an
Districte 69 — —

REDACTORII:

Dr. C. ESSARCU și Lt. D. ANANESCU.

ABONAMENTELE

se fac la Redacția, Strada Seraphim, ce 'i țiee ș'a Pensionatului No. 10, in dosul Coltzi, și la DD. Librar.

Coprinde: Atheneul român—Societatea de științe naturale din București.—Programa lecturilor publice—Minele de aramă din America—Anunții.

INSTRUCȚIA ȘI EDUCAȚIA.

«Ne se poco io vi dia, da imputar sono,
Chè quanto io posso dar, tuto vi dono.
Ariosto

Dacă pucin vè dađ, nu sunt de imputat
Căci cât pot da, tot vè dađ.

«Popolul care are cele mai bune școli
este cel d'ântéiú dintre populi; dacă nu
este astăđi va fi máine.

(•Iules Simon. l'Ecole).

ATHENEUL ROMÂN. LECTURELE PUBLICE.

Cititori Naturei cunosc scopul ce 'și propun membri Atheneului Român:

1 A'și înmulți cunoștințele prin lecturi, prin discuții, prin placide și conștientose investigații asupra *științei* și asupra *adevărului*, unindu-se ast-fel în idei și sentimente comune și dându'și obiceiul a ordina, a legalități și a discuției colective.

2 A propaga aceste cunoștințe prin broșuri, prin jurnale și publicații periodice, prin *lecturi* și *cursuri publice*.

Lecturele publice vor începe peste curînd, Celle mai principale dintre densele se vor publica în broșuri și se vor respîndi în public. Dăm mai la vale programa acestor lecturi. Pînă ce Atheneul va putea avea și alte *jurnale*, *Jurnalul Natura*, în cadrul seú, se va sili a da seama publicului de principalele salle lucrări.

Sperăm ca unii din membri Atheneului vor începe asemenea cursuri cu *totul populare*, care să se adreseze către clasele de jos alle societății, cursuri care să se compue de o serie de lecțiuni în care să se

expue, nu un ce isolat ca în *lecturele publice*, ci noțiuni care să îmbrățișede o știință întregă sau o parte considerabilă a unei științe.

Vom reveni asupra acestei idei. Astă dată vom pune înaintea publicului (dorind a'l lua drept *judecător*) o opinie ce s'a emis de unul din membri Atheneului.

Sunt persoane care au o dorință extremă de a lucra, de a urmări o idee și a o face să triumfe; însă, neținînd socotéla de starea lucrurilor, nevrînd a'și da seamă de dificultățile momertului, fac ast-fel încât, începând astăđi o lucrare, a dua-đi se expun a o vedea resturnată.

Noi credem că prima condiție ca cine-va să *invinge*, este de a nu face ast-fel încât să fie *omort*.

Ne aducem aminte, vedînd cele ce fac unii din onorabili nostri compatrioți (pentru care avem tótă stima și tótă deferența ce merită), de conduita Englesilor în resbelul Crimeei când voiră a lua Ba-laclava.

Englesi, în această circumstanță, arătară fără n'olială cel mai admirabil curagiū, mer-seră cu o întrepiditate antică către inemicii lor, pe când bateriile acestora ploaū asu-pră-le. Era evident pentru toți, de la în-cepuțul atacului, că mergēū la o mórte sigură. Ei înaintară cu tóte astea cu un curagiū suprauman subț focurile Rușilor, și. . . fură toți spulberați și aruncați în marea négră. Un general frances care ob-serva miscările armatei englese di-se: *C'est très-beau, mais ce n'est pas de la guerre.* Este prea frumos, dar asta nu este resbel.

Iată modul cum unniț din onorabili nostri compatrioți întelleg a face resbelul.

Membri Atheneului, cu cuvînt saū fără cuvînt, nu voiesc (cu tótă ardórea lor ju-venilă) a fi . . . aruncați în marea né-gră. Avēnd în vedere că prima conditie, ca cine-va să *invingē* este de a nu face ast-fel în cât să fie *omorit*, unul dintrēși a propus (fără a prejudeca întru nimic vi-itorul) ca, Atheneul să nu se compue de-cât de *juni*, care n'au lucrat încă nimic saū fórtē pucin, dar care *incep* și *voiesc* a lucra, și să decline onórea de a prenumera, pîn-tre memóri seī, persóne care au antece-dente prea însemnate și au jucat mai cu sémă un rol considerabil în politică. Pre-sența acestora în sînul Atheneului ar a-vea póte de rezultat a . . . spulbera pe membri seī și a'ī arunca în. . . ma-rea nēgră.

Nu s'a întelles însă ca această să se ob-serve într'un mod riguros, căci, cum se va vedea în programa lecturelor publice, se află câți-va pîntre membri Atheneului a căroră culóre, (roșie cu totul) ar părea de natură a împinge spre. . . marea négră.

Exista și o altă considerație care a fă-cut pe unul din membrii Atheneului a emite dorința, ca cei *juni* să fie lăsați singuri și

să li se evite onórea de a avea pîntre dēnșii persóne politice cu antecedeute prea stră-lucitóre.

Românii bine cugetători vor da ace-s-tei considerații o importanță seriósă.

Este mult de dorit ca, în mijlocul pa-siunilor și tendințelor de diverse nature, ce luptele politice au creat în societatea nos-tră, junimea, cât-se va putea, să se instrue și să se desvolte făr' a priimi inspirații și influențe de la nimeni, de la acei ómenī mai cu sémă care au stat mult timp și staū încă în vîrtejul luptelor politice.

E de dorit ca junimea, basându-se nu-mai pe marile principii alle *Adevărului*, *Jus-tului* și *Frumosului*, și inspirată numai de *sci-ință* să cate, într'un mod *spontaneu*, a'și com-plecta instrucția și educația.

Avēnd mare stimă și mare considera-ție către ómenī nostri care au lucrat și saū luptat, e de dorit ca juni să se ferescă, cât vor putea, de a judeca cu capetele altora și cu ochii altora a vedea.

Cât de pătrundători ar fi ochii și cât de mare ar fi capul unui om, după ce'l am aseultat cu tótă atenția și cu tótă de-ferența cé i se cuvine, să nu abdicăm li-bertatea nóstră de a observa și a cugeta prin noi înșine.

„Nu cunosc nimic mai periculos de cât acel despotism invisibil ce se exercită a-supra opiniunilor, și care distruge individua-litatea ci-getării. *Să protestăm* în contra lui prin îndărătnica obstinare de a vedea lu-crerile prin noi înșine, cu ochii noștri, și a le judeca cu judițiul nostru.“¹⁾

Vor aduce un mare serviciū societății române, aceia care vor sustrage junimea și generația actuală de subț imperiul ex-clusiv al orī cării influențe, *orī de unde va*

1) Veđi Romānul 1864 Mart. Libertatea în fața Fatalității (Da-nubianul)

veni această influență, și a face ast-fel în cât în spontaneitatea sa, ea să pótá a se instrui, iar nu indoctrina.

II.

Iată programa *lecturelor publice* despre care vorbirăm în articolul precedent. Vom face altă dată óre care reflexii asupra lui. Ne mărginim acum a atrage numai atenția asupra lipsei de orí ce systemă, de orí ce idee generală exclusivă, de orí ce ordin

chiar în dispoziția materiilor ce compun programa. *Spontaneitatea* individuală cea mai complectă, *nereglementată* de nici o systemă, iată caracterul general al acestei programe.

Biuroul Atheneului Român are onóre a invita pe toți cititori „*Naturei*“ din Capitală să bine voiască a asista la aceste lecture ce se vor face fórte *regulat* Joia și Duminica în salonul cel mare al Caselor lui Beizadea Costache Ghica lângó Cismegiú.

E.

PROGRAMA

LECTURELOR PUBLICE FĂCUTE DE MEMBRI ATHENEULUI ROMÂN.

LA 21 NOEMBRÉ, DUMINICĂ. D. V. *Alexandrescu Urechii* va vorbi despre Elementul fatalității în istoria națională.

JOI 2 DECEMBRE. D. *Stăncescu*, va vorbi despre origina și istoria artelor.

DUMINICĂ 5 DECEMBRE. D. *Hajdeú* va vorbi despre Șiloc, Gobsek și Moisi.

JOI 9 DECEMBRE. D. *Essarcu* va vorbi despre Instrucția și Educația plantelor și animalelor, cu aplicații la Instrucția și Educația omului.

DUMINICĂ 12 DECEMBRE. D. A. *Lahovary* va vorbi despre Mirabeau și principiile revoluțiunii franceze.

JOI 16 DECEMBRE. D. *Marsillac* va vorbi despre noua operă a lui Victor Hugo: *Chansons des rues et des bois*. —

DUMINICĂ 19 DECEMBRE. D. *Cretzulescu Em* va vorbi despre cântecele populare, colecțiunile de D. V. *Alesandri*.

JOI 23 DECEMBRE. D. P. P. *Carp* va vorbi despre *Macbeth* de Shakespeare.

JOI 30 DECEMBRE. D. *Misaíl* va vorbi despre datinile și obiceiurile Românesci.

JOI 6 IANUARIU 1866. — Idem. Idem.

DUMINICĂ 9 IANUARIU 1866. D. *Stefănescu*

va vorbi despre animalele antedeluviane.

JOI 13 — D. *Aurelian* va vorbi despre Asociațiune din punctul de vedere social, politic și economic.

DUM. 16 IANUARIU. D. *Gr. Lahovary* va vorbi despre *Selfgovernment*.

JOI 20 IANUARIU. D. *Holban*. va vorbi despre necesitatea economiei în politică și a politicei în economiă,

JOI 28 IANUARIU. D. *Aurelian* va continua a vorbi despre asociațiune.

DUMINICĂ 30 IANUARIU. D. *Vericenu* va vorbi despre Economia politică.

JOI FEBRUARIU 3. D. *Racovița*.

DUMINICĂ FEBRUARIU 6. D. *Văcărescu* va vorbi despre Goethe.

JOI FEBRUARIU 10 — Idem. Idem

DUMI. FEBRUARIU 13. D. *Aurelian* va vorbi despre viața plantelor.

JOI FEBRUARIU 17. D. *Ananescu* va vorbi despre origina raselor umane, și va face comparații între om și animalele superioare.

DUMINICĂ FEBR. 20. D. *Cretzulescu* va vorbi despre eloquița.

JOI FEBRUARIU 24 D. V. *Alexandrescu* va vorbi despre *fabulă și fabuliști români*.

DUMINICA FEVR. 27 D. *Hajdeu* va vorbi despre Talmud ca profesiune de credință a judaismului.

JOI MARTIE 3. D. *Misail* va vorbi despre *Dunărea* din punctul de vedere român.

DUMI. MARTIE 7. D. *Carp* va vorbi despre trei Cesari: Cesar, Carloman, și Napoleon I.

JOI MARTIE 11 D. *Marsillac* va vorbi despre Renan și mișcarea religioasă în secolul XIX.

DUM. MARTIE 14 D. *Vericeanu*, va vorbi despre economiă politică.

JOI MARTIE 17 — Idem. idem

DUMINICA MARTIE 21. D. *Falcoianu* va vorbi despre Astronomiă.

JOI MARTIE 25. D. *Racoviță*.

DUMINICA MARTIE 28. D. *Cretzulescu* va vorbi despre libertatea individuale.

JOI APRILIE 1. D. *Stăncescu* va vorbi despre Raphael și Michael Angelo Buonarotti

DUMINICA APRILIE 4. D. *Hajdeu* va vorbi

despre istoria română și istoricit români.

JOI APRILIE 7. Idem idem

DUMINICA APRILIE 10. D. *Misail* va vorbi despre Miesrabiliu lui V. Hugo din punctul de vedere juridic.

JOI APRILIE 14. D. *V. Alesandrescu* va vorbi despre Poesia în facia politicei.

DUMINICA APRILIE 17. D. *Aurelian* va vorbi despre Agricultura.

JOI APRILIE 21. D. *Hajdeu* va vorbi despre Filemon și Deparațenu.

DUMINICA APRILIE 24. D. Dr. *Iutropulo* va vorbi despre magnetism.

JOI APRILIE 28. D. *Essarcu* va vorbi despre regnul uman. Omul în creațiane. Libertatea în fața Fatalității.

Biuroul Atheneului.

President. P. Aurelian.

Vice-President. C. Essarcu.

Secretari. } Th. Vacarescu.
} Em. Cretzulescu.

SOCIETATEA

DE ȘTIINȚELE NATURALE DIN BUCUREȘCI.

Membrii societății de științe naturale din București, în ședința generală de Marți seara 9 Noembrie 1865 au exprimat votul următor: Jurnalul „*Natura*” va deveni organul de publicitate al sus-numitei societăți, va da seama publicului de lucrările ei, și va publica *in-extenso* discuțiile la care pot da naștere aceste lucrări.

Cititori obișnuiți ai „*Naturei*” să nu se témă creșdend că vom schimba caracterul jurnalului nostru, umplând colónele lui de procese-verbale și de discuții, având un interes cu totul special.

Geloși de a păstra jurnalului ce avem onóre a dirige caracterul seú de jurnal ce se adresă către un public *mixt*, pe care questionile tehnice și de aménunte nu'l pot in-

teresa, dar care se interesă de a cunoșce *mișcarea intelectuală generală* a Nației; geloși de a iniția pe acestu public (pe care dorim a'l face cât se va putea mai numeros) în principalele questioni, fecte, și idei ce constituă acéstă mișcare, prin simplificarea acestor questioni, elucidarea acestor fecte, vulgarisarea acestor idei, nu vom da, în cadrul obișnuit al jurnalului, seama de cât de acelle lucrări și acelle discuții alle *Societăți de științele naturale* ce le credem de natură a ajunge la scopul ce și a impus jurnalul ce avem onóre a dirige. Societatea științelor naturale se va face ast-fel cunoscută (subt aspectul seú general) acelu public *mixt*, despre care vorbirăm.

Se va destina énsă un *suplement* (dupó

expresia votului membrilor societății) care va conține *in extenso* toate lucrările societății și toate discuțiile ce se vor naște în sînul ei.

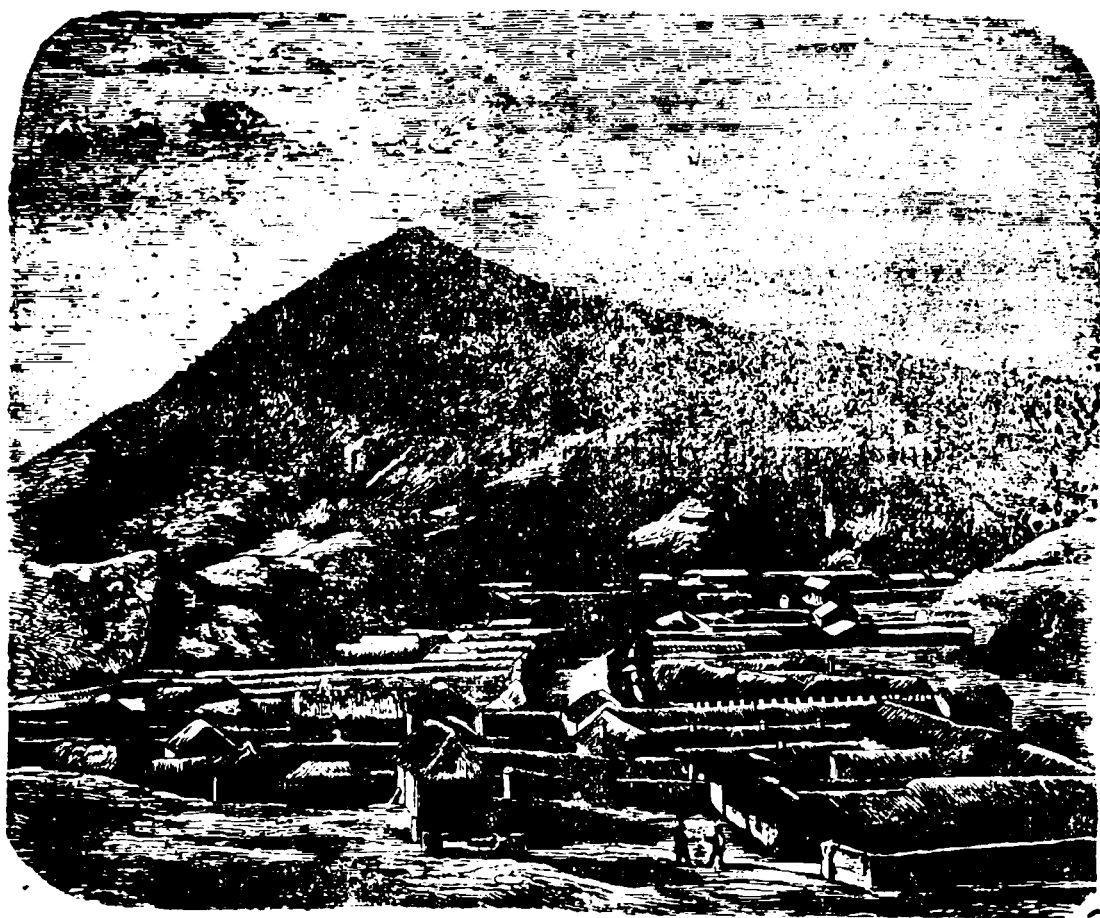
Acest supliment, tipărit prin îngrijirile redactorilor obișnuiți ai *Naturei*, dar cu cheltuiala societății, se va distribui *gratis* la toți membri societății.

Redacția *Naturei* anunță pe toți acești

înaintarea științelor naturale în general și în special de a reuni și a face să se cunoască producțiunile solului României, atât în sine cât și în raporturile sale cu artele, industriile și agricultura.“

Am auzit făcându-se asupra Societății de științele naturale o observație pe care credem utilă a o face cunoscută.

Prea se primesce cu înlesnire, s'a dis

Minele de cuprum (aramă) dela Coroocoro din America.

membri că pentru Domnia lor prețul jurnalului este pe jumătate, adică un galben pe an.

Exprimând gratitudinea sa către societatea științelor naturale din București, care a făcut din „*Natura*“ organul său. ca să dăm așa, oficial de publicitate. „*Natura*“ se va sili din toate puterile sale a urmări realizarea ideii cuprinsă în Art. 2 din statutele societății și care este cel următor:

Art. 2. «Scopul său este a concura la

orî ce fel de persoane pîntre membri societății. persoane care sunt foarte puțin competente, sau chiar nici de cum în științele naturale. Nu se discreditează oare această societate numărînd pîntre membri și persoane (foarte instruite pîntre altele cunoscute), dar foarte puțin cunoscute despre toate științele naturale?»

Această observație am făcut-o la început și noi. Ni s'a răspuns însă:

Scopul principal al acestei societăți este „de a reuni și a face să se cunoscă producțiunile solului României. . . .” prin urmare pot fi persoane care, de și streine științelor naturale, pot culege, pot reuni, pot trimite de prin diferitele părți ale țării, obiecte și producțiuni de natură a face cunoscute producțiunile solului României.

Aceste persoane, fiind membri ai Societății se vor interesa de aproape pentru a contribui la scopul propus.

Acești membri, cum se vede, vor fi mai mult membri *adjuventi* ce se vor putea com-

para cu niște albine diligente și culegătoare.

Exista însă în sinul Societății câți-va membri care constituă partea într'adevăr științifică. Aceștia înse se pot numera pe degete. Ei singuri n'ar fi putut ajunge la scopul propus. Reprezentând partea *intr'adevăr științifică* a Societății, ei trebuie să se stime fericiți de a prenumera p'ntre colegii lor atâtea albine diligente și culegătoare ce se vor afla prin toate colțurile țării, pentru a culege, reuni și trimite Societății obiecte și producțiuni de natură a face cunoscute producțiunile solului României.»

E.

MINELE DE COPRUM (ARAMA).

De când a apărut omul pe pământ s'a silit în tot chipul să tragă folose din toate producțiunile Naturei. Mai întâiu s'a ocupat cu crescerea și îngrijirea animalelor sociabile, le a domesticit și s'a servit cu dânsule la trebuințele sale, a cultivat după aceea plantele de care a avut trebuință și apoi a pătruns în sinul pământului, de unde a scos metalele din care și a făcut, cum a putut, vase pentru trebuințele domestice, instrumente pentru agricultură, arme pentru război, și mai târziu monede pentru schimb. Oameni primitivi nu cunoscuseră metalele și întrebuințarea lor; ei se serveau atunci cu instrumente de piatră, mai târziu au cunoscut arama, apoi bronzul, în urmă fierul, argintul, aurul etc.

Dintre toate metalele, arama se crede că este cea mai veche. Primele instrumente, vase și monede au fost de aramă. Arama primitivă a fost un metal mai curat, întărit ca și aurul și argintul în crăpăturile cojei pământului, numite vine și filone metalifere, amestecată ca și fierul cu quartz, și alte materii pământoase. Studiul filonelor metalifere are o mare importanță în arta minelor. La început toate metalele au fost în stare fluide prin acțiunea focului primitiv, au curs prin crăpăturile pământului și mai târziu au răcit și s'au întărit. Astfel s'au format vinele și filonele metalifere în coaja pământului. În minele primitive

arama se găsește câte odată în stare nativă ca și aurul și argintul, cu toate acestea are trebuință d'a fi curățită, căci mai de multe ori cuprinde mici părți de aur și argint. Se pare că aceste trei metale au fost topite mai în același timp. — Se știe însă că arama cere mai mult foc de cât aurul și argintul ca să se topescă și fierul cere încă și mai mult de cât arama. Ast-fel dar metalul acesta se află între aceste trei în privința ordinii topirei primitive, pentru că se prezintă mai întâiu ca și aurul și argintul sub forma de metal topit, și ca fierul sub forma de piatră metalică. Aste petre de aramă sunt în general colorate sau pătate de verde sau albastru prin acțiunea umidității. Cea mai simplă descompunere a aramei este coclela care este o adevărată otrăvă și se produce prin umiditate, sau prin acide vegetale slabe, adică lucruri care precum: măruri, varză acru, uleiuri grase etc; asemenea și fierul expus la umiditate se acopere de rugină.

Minele de aramă care conțin argint, sunt mai comune de cât cele ce țin aur, și fiind că arama este mai ușoară de cât argintul s'a observat că în minele unde se află aceste două metale amestecate, cantitatea argintului se mărește cu cât mergem mai adânc, ast-fel în cât fundul filonelor dă mai mult argint de cât arama și câte o dată nu dă

de cât argint, pe când la partea de sus se află numai aramă. In general minele primitive de aramă sunt adesea în vecinătatea cellor de aur și de argint, și toate se află în rocele primitive; dar cele de a doua formațiune care provin mai cu seamă din remășițele cellor d'ânteiū, nu sunt așa bogate ca cele d'ânteiū; mai tot d'auna sunt amestecate cu pyrite (sulfur de fer sau de aramă), sau cu alte materii streine. Este aramă și d'a treia formațiune care provine asemenea din remășițele cellor precedente.

Arama de prima formațiune, fiind într'o stare metalică și topită de focul primitiv, se topește lesne la focul nostru, dar arama mineralisată care este d'a doua formațiune, cere mai mult de lucru. Fiind mai vechiă de cât ferul, Egyptianii, Grecii și Romanii au întrebuințat mai înteiū arama pentru instrumente și armele lor. Sciau asemenea să dea aramei ore care tărie, sau prin călire, sau amestecând'o cu cositor, zinc, aur și argint.

Faimoasa aciõe din Corinth, atât de mult stimată la Greci, era o amestecătură de aramă, argint și aur. Aciõia sau bronzul de astăzi este o amestecătură de aramă, cositor și puțin antimoniu, și se întrebuințază la facerea statuelor, clopotelor, tunurilor, s'a diferitelor obiecte.

Dac'amestecăm arama cu zincul, amestecătura acësta ia o culóre galbenă și se numește alamă, care este mai puțin supusă la coclălă de cât arama.

Aurul, argintul și arama se află adesea unite în minele primordiale și nu se despart de cât prin mai multe operațiuni; a rare ori arama se află unită cu cositorul în sinul pământului, cu toate că minelor lor sunt adesea prea vecine și chiar superpuse, adicõ: cositorul d'asupra aramei, pentru că aste două metale au între dênsele affinități însemnate precum este între aramă și fer. Aurul se amestecă cu arama și se întrebuințază la facerea monedelor.

Arama este mult mai tare, mai elastică și mai sonoră de cât aurul; după fer arama este care se topește mai anevoc, și are trebuință d'o mulțime de preparațiuni după ce se scõte pênă se curățã,

adicõ o trece printr'o mulțime de topiri și curățiri în vase proprii pentru acësta și în stabilimente de acest nume.

Sunt două minere însemnate alle aramei: una verde numită *Malachitã*, ș'alta albastră numită *Azuritã* (amenduoë sunt compuse din Acid Carbonic și din oxyd de cuprum și apă, și formeză adicõ ceea ce se numește în Chimie carbonat de cuprum hidratat).

Malachita are o colóre verde curat, cristallisă în prisme rhomboidale drepte, se găsește în minele din munți Urali și în Siberia și se întrebuințază la facerea vaselor de lux.

Azurita are culóre albastru ceresc, cristallisă în prime oblice; adesea este mai mult sau mai puțin amestecată cu materii pământose și se numește une ori *piatra din Armeniu*.

Cei vechi după cum am șis, n'au întrebuințat mai înteiū de cât aramă de prima formațiune care se reduce în metal de la înteiă topire, și pe urmă au întrebuințat arama de ultima formațiune; dar minele de pyrite de aramă n'au fost lucrute cu succes de cât în timpii din urmă, adicõ; mult mai târziu de cât minele de fer, care de și anevoc a se reduce în metal, sunt cu toate astea mult mai puțin de cât aste mine pyritose de aramă. Sunt o mulțime de mine de aramă în vechiul și nouul continent.

În Europa sunt în Ungaria, Polonia, Germania, Franca, Anglia; în Danemarca în Suedia sunt mai numeroase și în abundență, în Norvegia, Islanda, Japonia, insulele Archipelagului, precum și în țerra noastră, la Baia de aramă unde începuse altă dată a se exploata cu ore-care activitate.

În Asia se află în Persia, Japonia, China, Siberia. La Kamtschatka din timpii cei mai vechi, locuitorii erau așa de sălbatici ca și aceia din America septentrională; acolo încă se află arama nativă în mase mari sau rărămături, și una din insulele de lângă Bering unde acest metal se găsește în bucăți mari pe țărmuri a luat numele de *Insula de aramă*.

În Africa se găsesc mine de aramă primitivă în Barbaria și în Maroco, în munții din Insula capului Verde, în Guinea și în țerrile Hot-tentoiilor. Se știe că Negri din Africa au avut din timpurile cele mai depărtate instrumente de aramă. Dar mai cu seamă în continentul nou, prin regiunile nelocuite se află un mare număr de mine de aramă de prima formațiune; se găsesc în mai multe locuri în America septentrională bloce de aramă nativă mai curată, și se va găsi cu cât omeni vor popula aceste deserte; pretutindeni a început a exploată mine de aramă de prima formațiune care sunt mai lesne de topit.

Iată ce raportă un martor judicios în privința acésta:

„Intr'un munte la 12 leghe de Pampas Paraguay s'a descoperit nisce mine de aramă așa

„de singularii, unde s'au vădut bloce de mai mult „de o sută cântare; astă aramă este așa de curată, în cât dintr'o singură bucată au făcut șese „tunuri de campanie cu calibru de câte 3 oca cartice fie-care, tot într'acest munte de aramă sunt „și petre ameslecate cu aramă.“

În vecinătatea orașului Coquimbo din Chili minele de aramă sunt în mai mare număr, și sunt așa de abundante în cât una singură, cu toate că exploatată de mult timp, dă încă astă-zi totă arama ce se consumă în Chili și în Peru.

Sunt încă multe alte mine de aramă la Carabaya, la Copiaco, St. Domingo, Canada și mai cu seamă în Mexic, de unde se scote cea mai mare cantitate de aramă întrebuințată în Europa. În gravura noastră se arată exploatarea unor mine însemnate de aramă de la Corocoro în America. A.

— D. Stăncescu, membru al Atheneului român și profesor la școala de Bele-Arte, va începe un curs de *Esthetică* și istoria artelor, luna viitoare 15 Noembre într'una din salele Academiei. Va face regulat acest curs de trei ori pe săptămână.

— Aflăm cu plăcere că D. Grig. Vulțurescu va începe în Bucuresci un jurnal litterariu la care sperăm că va lua parte mai mulți din membri Atheneului din secțiunea litterilor.

În asemenea condiții, și cunoscând talentul și activitatea junelui redactor, nu ne

îndoim despre succesul acestui jurnal. Îi urăm numai o durată îndelungată și . . . un număr *onest* de abonați . . . abonați care plătesc. Se priimesc abonamente și la Redacția „*Naturei*“.

— Chemăm atenția tutalor familiilor asupra interesantei și instructivei publicații periodice intitulată: *Mama și Copilul* sub redacția D-nei Rossetti.

N'avem trebuință a insista asupra importanței și utilității unei asemenea publicații pentru toate mumele de familie ce se ocupă de instrucția și educația copiilor lor.

ANUNȚIŪ.

DD-ni abonați ai *Naturei*, cari vor avea dorința d'a continui abonamentele D-lor pe anul viitor, sunt rugați a o face cunoscut redacției, *franco*, sau d'a dreptu, sau prin corespondenți D-lor, cel mult pînă la 15 Decembre.

Mai aducem aminte asemenea tutalor acellora dintre Onorabili noștri abonați din districte, care pîn'acum n'au plătit încă abonamentele D-lor, să bine-voiască a se aquita d'o așa mică datorie către Natură.